

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4367/21
26.8.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Караџић-Ристић и Весне Целетовић-Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца АА, са адресом ..., ..., ..., ... (...), чији је пуномоћник Радослав Богдановић, адвокат из Београда, Војводе Добрњца 26/III, против туженог "ББ", ..., ..., МБ ..., као правног следбеника "ВВ", чији је пуномоћник Дарко Перaziћ, адвокат из Београда, Београдска 54, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 14095/14 од 28.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.8.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуде Првог основног суда у Београду П 14095/14 од 28.01.2021. године у ставу првом и трећем изреке,

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви туженог и тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 765.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 98.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 84.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности износ од 583.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења 28.01.2021. године па до

коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да суд обавезе туженог да му исплати на име накнаде нематеријалне штете веће износе преко досуђених износа наведених у изреци ове пресуде под I и то: на име претрпљених физичких болова за износ од још 252.000,00 динара, на име претрпљеног страха за износ од још 216.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности за износ од још 1.217.000,00 динара, што све укупно износи још 1.685.000,00 динара са траженом законском затезном каматом на овај износ почев од дана пресуђења 28.01.2021. године па до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 712.660,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до дана исплате. Ставом четвртим изреке утврђено је да је тужба повучена у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 17.000 фунти стерлинга што на дан подношења тужбе износи 2.492.030,00 динара.

Против става првог и трећег изреке ове одлуке благовремену жалбу изјавио је тужени из свих законских разлога предвиђених одредбом чл. 373 став 1 ЗПП. Жалбене разлоге је образложио и жалбени предлог изнео.

Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу чл. 386 ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалба није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд у смислу чл. 386 став 3 истог закона пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је претрпео тешку телесну повреду на ... у судару скутера дана ... године приликом одржавања манифестације "... у организацији "ББ". Приликом управљања скутером тужилац, који је у време повређивања био стар 17 година, није имао дозволу за управљање овим пловилом и седео је напред, а инструктор иза. Из налаза и мишљења судског вештака ортопеда, хирурга и трауматолога од 20.10.2017. године утврђено је да је тужилац предметном приликом претрпео тешку телесну повреду опасну по живот. Непосредно након повређивања и у времену док је био у коми тужилац није осећао болове, с обзиром на стање свести у времену блиском повређивању и након изласка из коме трпео је болове јаког интензитета скупно у трајању од један дан. Под дејством указане медицинске помоћи, мировања и адекватне медикаментозне терапије у времену блиском повређивању трпео је болове средњег интензитета, скупно у трајању од месец дана. Описани болови су замењени прво сталним, а потом и повременим неједнаким и неправилним боловима слабог интензитета који су се појачавали при напору у трајању од скупно шест месеци. Код тужиоца је дошло до трајног умањења естетског изгледа у

средњем степену због постојања ожиљака на лицу, носу и бради и десној надлактици. Дошло је до умањења животне активности које је последица оштећења мозга које су комјутеризованом томографијом и скенером верификоване као трајне. Код пацијента са таквим повредама током живота се очекује ирегуларна мождана активност са могућим чешћим или ређим епилептичним нападима чије је време и динамика јављања потпуно непредвидиво. Базална ганглија, десно која је код тужиоца знатно оштећена припада групи супкортикалних и неуронских структура које учествују у регулацији моторних радњи. Примају информације из мождане коре и средишта мозга, обрађују их и пројектују на кору и средњи мозак, како би омогућуо координацију покрета. Такође, има значајну улогу у емоцијама, нарочито у страху. Код повреда какву је задобио тужилац и са последицама које су етаблиране и трајне на можданом ткиву постоје и когнитивне сметње. Због свега изнетог, код тужиоца постоји умањење животне активности са трауматског аспекта од 40%, а због постконтузионог оштећења мозга. Из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра утврђено је да је тужилац 14.08.2011. године претрпео контузију мозга, прелом носних костију, раздражно нагњечене ране у пределу браде, корена носа и десне натколенице које чине једну јединствену тешку телесну повреду опасну по живот. Приликом повређивања, тужилац је изгубио свест и није трпео страх. По доласку свести имао је ретроградну и антероградну амнезију, био је дезоријентисан, конфузан и агитиран, покушао је да бежи из болнице – показао је слику акутног трауматског психосиндрома. Тада је трпео страх јаког интезитета у периоду од две недеље. После тога следи психо-физичка рехабилитација тужиоца, учење моторних и психичких знања и вештина које је изгубио услед повреде мозга (ход, говор...). У том периоду је трпео страх средњег интезитета у трајању од четири месеца, бринући за исход и ток лечења који је био спор и дуготрајан. Страх слабог интезитета трајао је још шест месеци у смислу забринутости и привикавања на измењено индивидуално и социјално функционисање. Тужилац је спроводио терапију код психолога, како би побољшао когнитивно функционисање – тешкоће концентрације и мишљења и купирио анксиозност и депресивност. После четири месеца тужилац почиње да похађа наставу, али ограничено и уз сталну помоћ, постепено и са много тешкоћа савлађује градиво. Све време је имао проблема са спавањем (веома кратко спавање и тешкоћа уснивања) са променом расположења у смислу депресије и анксиозности, имао је параноидне идеје. Међутим, и поред отежавајућих фактора, он успева да упише факултет и да га заврши. У садашње време евидентирају се код тужиоца црте измењене личности у смислу посттрауматске измене личности са манифестацијама депресивности, анксиозности, повремене параноидности, напетости, раздражљивости, ниског прага толеранције, неадекватног реаговања. Когнитивне тешкоће се огледају у отежаном упамћивању и присећању. Све поменуте психичке измене су у узрочно-последичној вези са предметним повређивањем и умањују општу животну активност тужиоца са неуропсихијатријске стране од 25% трајно. Тужиоцу ће и убудуће бити потребно лечење неуропсихијатра. Из усаглашеног налаза вештака утврђено је да укупно умањење опште животне активности код тужиоца износи 53% трајно и да овај проценат не представља прост збир, већ сложену акумулацију појединачно датих процената.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд доноси одлуку као у

ставу првом изреке, применом члана 154 став 2, 155, 173, 177 став 3 Закона о облигационим односима у вези са чланом 200 истог закона, налазећи да постоји основ одговорности туженог, и то објективна одговорност и његова обавеза да тужиоцу накнади нематеријалну штету за тражене видове, јер у категорију опасних делатности спада и вожња џет ски пловилом, јер у одређеним околностима представља опасност за околину. Суд је, на основу оцене изведених доказа, утврдио и да постоји тужиочев допринос настанку штете, прихватајући исказе сведока ГГ, ДД и ЂЂ, који су навели да су им тужилац и ЕЕ рекли да тужилац има искуства у вожњи скутера, из ког разлога је инструктор сео иза њега. Суд је оценио као нетачан исказ сведока ЖЖ да тужилац раније никада није возио скутер, јер би у том случају скутером управљао инструктор, као и скутером којим се возила сестра тужиоца. Суд је прихватио наводе сведока ГГ да је тужилац обукао заштитни прслук, као и да са мајком тужиоца није разговарао у вези предстојаће скутер вожње тужиоца, ЂЂ, ЗЗ и ИИ, да је мајка тужиоца седела са њима док је тужилац возио скутер и да није била уз воду док је вожња трајала. Суд је прихватио наводе тужиоца да је ЈЈ рекла да ће предводити током договора о вожњи, што је навела и ЕЕ, те је оценио да су без значаја наводи сведока ЈЈ, која је навела да се не сећа да ли су разговарали са неким да ли тужилац има искуства у вожњи скутера. Такође, суд је прихватио наводе сведока ИИ, ГГ и ДД, који су навели да је тужилац скутером кренуо брже него уобичајено и да је брзо возио скутер. Из свега невденог, суд је нашао да је тужиочев допринос настанку штете 50%. Суд оцењује као неоснован и истакнути приговор недостатка пасивне легитимације, прихватајући налазе вештака и њихов конзилијарни налаз у вези процента умањења опште животне активности са трауматског и неуропсихијатријског аспекта, јер су објективни и у складу са медицинском документацијом у спису. Према критеријумима у време пресуђења, суд налази да правичну накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове представља износ од 196.000,00 динара, за претрпљени страх 168.000,00 динара, на име умањења животне активности 1.166.000,00 динара и наведене износе умањује за 50%, односно за допринос тужиоца настанку штете и тужиоцу за наведене видове досуђује износ као у ставу првом изреке ожалбене пресуде имајући у виду и године живота тужиоца.

Дате разлоге првостепеног суда у вези основа одговорности туженог као правилне и на закону засноване прихвата и другостепени суд.

И по оцени Апелационог суда тужени је као власник скутера, односно опасне ствари у смислу чл. 174 став 1 Закона о облигационим односима, објективно одговоран и пасивно легитимисан да тужиоцу надокнади проузроковану неимовинску штету за тражене видове.

Неосновано се жалбом туженог понавља тврдња о недостатку пасивне легитимације туженог јер је тужилац повређен приликом манифестације "... у организацији "ББ", имајући у виду одредбу чл. 176 став 1 ЗОО, којом је прописано да уместо имаоца ствари исто као он одговара лице коме је ималац поверио ствар да се њоме служи или лице које је иначе дужно да је надгледа, а није код њега на раду, имајући у виду да је тужени "ББ" поверио одређени број скутера да се њима служи на

овој манифестацији.

Ово из разлога што тужени нису применом правила о терету доказивања пружили доказе да су скутере уступили "ББ", на основу правно дозвољеног посла, а у прилог пасивне легитимације туженог говори и чињеница да је Лучка капетанија прекршајну пријаву поднела управо против "ВВ", чији је правни следбеник тужени "КК". Осим тога, радило се о нерегистрованом и неосигураном скутеру чија је техничка исправност била упитна, па и његова безбедност за вожњу.

Одговорност туженог стога не може да буде спорна и да је тужилац изјавио да је управљао већ скутером јер није пружио одговарајући доказ о оспособљености због чега је против правног претходника туженог и поднета прекршајна пријава.

И по оцени Апелационог суда не може се говорити о искључивој одговорности тужиоца, те у том контексту ни о ослобођењу туженог од одговорности у смислу чл. 177 став 2 ЗОО, а како тужилац није изјавио жалбу, првостепена пресуда не би могла бити преиначена на штету жалиоца у погледу досуђених износа.

Стога, износи досуђени првостепеном пресудом представљају правичну накнаду нематеријалне штете адекватном трпљењу којем је тужилац као млад човек био изложен услед повређивања.

На досуђене износе правилно је досуђена законска затезна камата од дана пресуђења до исплате сходно чл. 277 ЗОО, јер је и накнада штете одмерена према критеријумима на дан првостепеног пресуђења.

Неосновано се у одговору на жалбу указује да је жалба поднета од неовлашћеног лица само зато што је пуномоћник туженог очигледном грешком у жалби као туженог означио "Џет ски савез Србије" уместо његовог правног следбеника.

Како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност одлучивања првостепеног суда, одлучено је као у ставу првом изреке на основу чл. 390 ЗПП.

Одлука као у ставу другом изреке донета је имајући у виду да тужени није успео у поступку поводом изјављеног редовног правног лека, сходно члану 165 став 1 ЗПП, а у односу на тужиоца јер трошкови састава одговора на жалбу нису били нужни и допринели одлучивању.

На основу чл. 401 тачка 2 ЗПП, потврђена је и одлука о трошковима поступка донета према важећој АТ и ТТ.

Неосновано се жалбом туженог указује на неправилност одлуке о трошковима јер је тужилац побијаном пресудом утврдио да је тужба повучена за износ од 17.000 фунти стерлинга (2.492.030,00 динара), односно за материјалну штету, а делимично усвојен захтев за нематеријалну штету у износу од 765.000,00 динара, а одбијен за

износ од 1.685,00 динара. Ово из разлога што у вези захтева за накнаду материјалне штете нису настали посебни трошкови, а тужени није истакао опредељен захтев за накнаду трошкова насталих услед повлачења тужбе, а у вези захтева за накнаду нематеријалне штете суд је правилно одмерио трошкове и досудио нужне трошкове који се досуђују када је у питању нематеријална штета и код делимичног успеха тужиоца у спору досудио трошкове према вредности усвојеног дела захтева.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић